

Čís. 9.

**Nařízení ministerstva pro zásobování
lidu ve srozumění s ministerstvem
zemědělství ze dne 8. ledna 1919,**

kterým se stanoví nejvyšší ceny vepřů a vepřového masa.

§ 1.

Pro prodej živých vepřů stanoví se nejvyšší cena až do K 15.— za 1 kg.

Pro prodej poražených vepřů v celku nebo v půlkách určuje se nejvyšší cena až do K 18.— za 1 kg, v Praze a v Brně až do K 20.— za 1 kg.

§ 2.

V drobném prodeji, t. j. prodává-li překupník spotřebiteli, povoluje se k těmto cenám příplatek K 150 při 1 kg.

Snímání sádla se zakazuje.

§ 3.

Za uzené vepřové maso všeho druhu stanoví se nejvyšší cena až do K 25.—, v Praze a v Brně až do K 25.50.

§ 4.

Přestupky tohoto nařízení, pokud nepodléhají trestům přísnějším, trestají politické úřady první instance pokutou do K 5000.— nebo vězením do šesti měsíců, případně odnětím živnostenského oprávnění.

Trestu podléhá prodáváč i kupující.

§ 5.

Nařízení toto nabývá platnosti dnem vyhlášení.

Dřívější uzávěrky se ruší, nepřizpůsobili se cenám, v tomto nařízení obsaženým.

Současně zrušují se nařízení zemských politických úřadů, pokud tato odporují tomuto nařízení.

Předpisy o odvádění tukové dávky zůstávají tímto nařízením nedotčeny.

Dr. Kramář v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Boh. Vrbenský v. r.

Dr. Zahradník v. r.

Prášek v. r.

Švehla v. r.

Dr. Rašín v. r.

Habermann v. r.

Stříbrný v. r.

Staněk v. r.

Čís. 10.

**Nařízení ministra financí
ze dne 31. prosince 1918 k výkonu
zákona ze dne 10. prosince 1918,
čís. 65 sb. z. a n.,**

jmž se pro ukládání všeobecné daně výdělkové pro období 1918/1919 částečně mění ustanovení zákona ze dne 25. října 1896, z. ř. čís. 220.

K § 1, odst. 1.

Pro ukládací období 1918/1919 pozbývají platnosti úplně neb částečně tato ustanovení zákona o os. d. př.:

§ 11 o úhrnu daně výdělkové, § 12, odst. 7., zmínka o komisi kontingentní, § 14, odst. 4., druhá věta, o kontingentu sloučených společností berních, § 15, odst. 3. a 4., o vřadění, § 19, odst. 1., o dobrých zdáních a návrzích zemských komisí o kontingentech, §§ 31, 32, 47 až 52 o rozvrhu a stanovení společnostních kontingentů, § 39, odst. 1. a 3., o prohlášeních k dani výdělkové, §§ 53 až 56 o komisi kontingentní, § 57, odst. 1., o výkazu přírážky neb srážky rozvrhové v rozkazu platebním, §§ 59 a 60 o odvoláních proti výpočtu daně, § 66, odst. 2., o přírážce nebo srážce rozvrhové při dani poplatníků nevřaděných do společností berních, § 74 o nepočítání přírůstků do společnostních kontingentů, §§ 79, 81 a 82 o nepočítání daně výdělkové předepsané živnostem podomním a kočovným do kontingentu.

Zrušeny jsou také úplně neb částečně příslušné články vykonávacího nařízení ku I. hl. cit. zákona, a to zejména: čl. 8., 11.—13., 16., 21. č. 1., odst. 1., a č. 4. posl. věta, 22., 23., 35., odst. 8., 39. až 41., 43. až 49., 52., 53., 60., 63. a 65., pokud odporují novým zákonným předpisům.

Úchylka od zásady kontingentování bude platiti prozatím jen pro léta 1918 a 1919.

K § 2.

Vřadění, jež bylo dle výnosu bývalého ministerstva financí ze dne 18. března 1918, č. 22.506, již provedeno, zůstává v platnosti.

Proti vřadění lze se odvolati teprve v odvolání proti platebnímu rozkazu.

K § 3, odst. 2, posl. větě (§ 22, odst. 4. zákona o os. d. př.).

Je-li doplnění komise nutno, avšak rychlé vypsání nebo provedení volby z jakýchkoliv příčin nemožno, buď návrh, aby byla komise doplněna jmenováním členů, vyměřovacím úřadem I. stolice neprodleně podán zemskému finančnímu ředitelství a jím hned předložen ministru financí.

K § 4 (§§ 32, 33 a 34 zákona o os. d. př., čl. 20., 23., 34., 37. vyk. nař. ku I. hl.).

Posavadní stanovisko § 32 zákona o os. d. př., že základem zdanění je prostřední výnosnost, platí i nyní. Při tom se má přihlížeti ku prostřední výnosnosti živností a zaměstnání jiných poplatníků

téže společnosti berní. Stejnomenost zdanění poplatníků téže společnosti berní je tedy zásadou stěžejní, což však nikterak nevyklučuje, aby bylo hleděno dosíci stejnoměrnosti zdanění také v poměru k jiným společnostem berním. V odst. 3. výtčeno odchylně od dosavadních ustanovení, že se při zjištění známek podstatných a při úsudku o prostřední výnosnosti má hleděti též k výsledku provozování. Výsledek provozování jeví se především ve skutečně docíleném čistém výnosu podniku, t. i. v rozdílu mezi příjmy a výdaji podniku, nehledíc ke srážkám, týkajícím se výlučně osoby podnikatelovy (ku př. životní pojistně). Tento čistý výnos buď pokud možno stanoven a ve protokolu vyměřovacím výtčen, ačkoliv nenáleží ke zvláštním známkám provozovacím v seznamu M uvedeným. Poněvadž jde o rychlé uložení daně za léta 1918/19, není třeba, po případě ani možno, aby čistý výnos byl zvláště přesně ciferně vyšetřen. Stačí, je-li znám z ukládání daně z příjmu (ze příznávků, z odhadu komisí ochadních) třeba jen přibližně; stačí i vlastní vědomí komise pro daň výdělkovou.

K § 5.

Daň ukládá se na období 1918/1919, tedy na obě dvě léta najednou. Poněvadž zrušen rozvrh daně, vydá se jediný platební rozkaz na oba roky. Nebyly-li by fondovní přírázky včas vydání platebního rozkazu ještě stanoveny, vypočtou se dle posavadní výměry s výhradou pozdější opravy. Posavadní vzorce platebních rozkazů mohou býti k vůli úspore papíru upotřebeny, ovšem po přiměřené úpravě.

K § 6.

A. Všeobecná daň výdělková poplatníků zařazených do společností berních na období 1918 až 1919 se vyměřuje dle průměrného stavu provozovacích poměrů v roce 1917. Netrvá-li podnik ještě celý rok 1917, jsou rozhodny samozřejmě skutečné provozovací poměry prvních dvanácti měsíců provozování. Příklad: Vznikl-li podnik 1. května 1917, rozhodují provozovací poměry od 1. května 1917 do 30. dubna 1918.

Pro případ, že by byly poměry provozovací v roce 1918 zvláště nepříznivými proti podkladu z roku 1917, jest postaráno případnou slevou válečnou dle cis. nař. ze dne 19. října 1914, z. ř. čís. 293, jež je zachováno ve platnosti.

B. Pokud jde o podniky a provozovny, jež dlužno zdanění mimo společnosti berní, provedena budiž výměra dle provozovacích poměrů, které se dají očekávat pro prvních dvanáct měsíců od počátku provozování, po případě pro zbytek období ukládacího. Jsou-li v době ukládání poměry provozovací již známy, uloží se daň dle nich. Příklad: Vznikl-li podnik 1. března 1918, jsou rozhodny poměry za dobu od 1. března 1918

do 28. února 1919; vznikl-li podnik 1. března 1919, rozhoduje průměrný stav v době od 1. března do 31. prosince 1919.

K § 7.

Nelze žádati za jednotné zdanění podniků provozovaných v území Československého státu s podniky provozovanými mimo toto území. O těchto cizozemských provozovnách platí ustanovení §§ 8 až 10 zák. o os. d. př., vztážmo smlouva s Uhry ze dne 30. prosince 1907, z. ř. čís. 275 a výnos bývalého ministerstva financí ze dne 15. ledna 1918, z. ř. čís. 18.

K § 8.

Všeobecné vyhlášky k podání prohlášení k dani výdělkové není dle zákona potřebí. Po uplynutí lhůty zákonné buďtež poplatníci, kteří se omeškali s prohlášením, individuálně vyzváni, aby podali prohlášení ve lhůtě nejméně osmidenň dle § 42 zák. o os. d. př. Vyzvání budiž přiložen formulář prohlášení.

Prohlášení buďtež podána na předepsaných formulářích, jež budou vydávány na požádání u vyměřovacích úřadů, jakož i u berních úřadů, neb protokolárně u místně příslušného vyměřovacího úřadu. Nové podniky a provozovny nutno k podání prohlášení vybídnouti neprodleně, jakmile úřad zvěděl o jich činnosti.

K § 9.

(§§ 42, 45 a 46 zák. o os. d. př., čl. 16. až 18. výk. nař. ku I. hl.).

Neodpoví-li poplatník bez dostatečné omluvy na sdělené mu pochybnosti o správnosti údajů nebo neuposlechne-li výzvy k vysvětlivkám, doplňkům neb opravě prohlášení nebo ku předložení knih k nahlédnutí, může komise pro daň výdělkovou uložit daň z moci úřední na základě pomůcek, jež sama má po ruce. Tentýž právní následek jest spojen s opožděnou odpovědí.

Dle § 9 zůstávají v platnosti mimo zákon a novelu o přímých daních osobních čís. nařízení o slevách daně výdělkové z důvodů válečných ze dne 19. října 1914, z. ř. čís. 293, o přírážkách válečných ze dne 28. srpna 1916, z. ř. čís. 280, a předpisy o právu, nahlížení do knih poplatníkových a o změnách trestních ustanovení V. hl. zákona o os. d. př. dle cis. nař. ze dne 16. března 1917, z. ř. čís. 124, i vykonávací nařízení k těmto předpisům.

Dr. Kramář v. r.

Dr. Fr. Soukup v. r. Gustav Habermann v. r.

Dr. Stránský v. r. Dr. Al. Rašín v. r.

Švehla v. r. Klofáč v. r.

Stříbrný v. r. Dr. Zahradník v. r.

Prášek v. r. Dr. Hruban v. r.